

Marian Skowroński

A w moim ogrodzie

Przegląd Pruszkowski nr 1, 79-80

2016

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych oraz w kolekcji mazowieckich czasopism regionalnych mazowsze.hist.pl.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Marian Skowroński

Powstaniec, więzień obozu, członek i działacz SZŻAK.
Jego wspomnienia drukowaliśmy w „Przeglądzie”.

A w moim ogrodzie

Pytacie czasami drodzy przyjaciele
czemu w mym ogrodzie przebywam tak wiele;
czemu to niepomny ni trudu i znoju
wciąż zamieniam długopis na „widły od gnoju”?
Bo w moim ogrodzie ziemia taka czarna
jak razowiec z mąki zmielonej na żarnach.
Bo w moim ogrodzie tak barwi się ziele
jak wiejskie spódnice w łowicką niedzielę

Nad moim ogrodem z dostojnością chodzi,
w słonecznej monstrancji, Bóg mój, mój Dobrodziej,
burczy burzą i grzmotnie piorunem,
chluśnie gęstym deszczem nad zielonym runem,
ale już po chwili, nierzadko z przekąsem,
uśmiecha się do mnie pod promiennym wąsem.

Nad moim ogrodem rozciągnięto druty,
Na nich ptaszętami wciąż piszą się nuty,
Bo w moim ogrodzie koncertowe sale.

Przyjdźcie, posłuchajcie – koncerty są stale

Dziś śpiewa skowronek na podniebne tony
oraz recytują wiersz dwie głośne wrony,
A na dzień jutrzejszy ogłosiły sowy
występ słynnych świerszczy w koncercie skrzypcowym

Pojutrze natomiast, goście moi mili
zatańczy Wam balet królewskich motyli.

A gdy dzień się kończy, a gdy noc zapada,

wtedy moja ziemia szeptem do mnie gada
i echa lat dawnych z głębokości słyszę.
a, szemrzając, wiatr nocny do snu mnie kołysze

